

Søren Skovgaard Madsen

Forstander for Produktionsskolen Kongshøjgaard

Medlem af kommunalbestyrelsen 1982 – 98

Født 19. november 1937

Uddannet landmand

Formand for Louns- Alstrup menighedsråd

Formand for skolekommissionen

Formand for Friplejehjemmet Hesselvang

Medlem af bestyrelsen for foreningen Norden, Johannes V. Jensen Museet

Det hele startede med, at jeg kom i skolenævnet ved Louns-Alstrup skole, da min ældste søn begyndte i skolen. Jeg kom hurtigt derefter i skolekommissionen. Det har overhovedet ikke været min mening, at jeg skulle ind i kommunalpolitik, selv om politik har interesseret mig fra min pure ungdom – jeg blev beskyldt for at være rød – men det var nok på grund af min hårfarve.

I 1981 fik jeg nogle kraftige opfordringer til at stille op på Hvalpsundlisten, for at søge at gøre en forskel på skolevæsnet. Vi var tre, der havde sagt ja til at blive opstillet på listen. Der var i den anledning et borgermøde på Lord Nilson, med fyldt sal. Tingene var tilrettelagt således, at lærer Pedersen skulle være ordstyrer, og maler Smith skulle være spidskandidat. Endvidere stillede købmand Skov op, han havde tidligere været medlem af kommunalbestyrelsen. Der var imidlertid mødt en stor gruppe socialdemokrater op, uagtet at de havde en fællesliste for hele kommunen. De fik valgt Peter Laursen som ordstyrer, og jeg blev valgt som spidskandidat til stor overraskelse for mig og mange andre. Mit partimedlemskab var ikke hos socialdemokraterne.

Jeg blev valgt ind, men hele valget blev underkendt af Indenrigsministeriet på grund af en klage fra Carlo Nielsen, da der var sket en fejl ved stemmeafgivningen.

I forbindelse med omvalget i marts 1982 blev jeg ringet op af en mand fra Aars, som 1. november 1981 havde fæstet en karl, jeg havde haft. Karlen havde modtaget et valgkort fra Farsø kommune. Jeg kontaktede borgmester Nielsen- Man, som satte en undersøgelse i gang. Den viste, at der var udsendt 6 forkerte valgkort. Fejlene blev rette – men det kunne nemt have udløst endnu et omvalg. Jeg tror, at der sker fejl ved de fleste valg.

Resultatet af omvalget blev, at valgforbundet mellem Bylisterne gav Farø 3 mandater, Hvalpsund 1 og Ullits ingen. Hvalpsundlisten havde fået en stemme mere end Ullits. Ved fintællingen blev en Hvalpsundstemme kendt ugyldig. Jeg blev derfor ringet op den 4. marts om morgenen om, at møde i den lille sal i Nørregade for at overvære lodtrækningen. Lodtrækningen skete under stort opbud af interesserede og pressen, og lodderne blev lagt på et sølvfad (vistnok plet). Lodtrækningen faldt ud til min fordel. Heldigvis var det sidste gang, der har været lodtrækning –

det er for spændende. Jeg mener i øvrigt, det er uheldigt med omvalg, da man ved stemmeafgivningen kan forholde sig til det tidligere valg. Resultatet af omvalget var, at Hedegård og Bach Iversen gik ud, og Thorvald Nielsen og Erna Ditlev kom ind.

Ved konstitueringen kom jeg i Kulturudvalget og Ejendomsudvalget. Kulturudvalget var mere spændende end Ejendomsudvalget. Vi døjede meget med at få økonomien til at hænge sammen. På et tidspunkt meddelte kommunaldirektøren, at han håbede, at lærerne ventede med at hæve deres løn, da der p.t. ikke var dækning. Men det var besparelse på besparelse. Vi lavede et 11-punkts program med nogle kraftige besparelser i samarbejde med skolerne.

Ved konstitueringen efter valget i 1985 blev jeg formand for Kulturudvalget. Vi havde nogle drabelige diskussioner om fordeling af posterne. Jeg gav udtryk for et brændende ønske om formandsposten. Den mente Gunnar Nielsen tilkom ham, da han havde størst anciennitet. Gruppen mente dog, at jeg skulle have den.

Vi havde et godt samarbejde mellem medlemmerne og med forvaltningen. Vi fik flyttet biblioteket ind i det nye rådhus, og flyttet Thit Jensens Mindestue til Torvet 1. Det var udvalgsmedlemmerne, der fysisk flyttede tingene.

Vi fik som sagt nyt rådhus, efter megen debat og med et spinkelt flertal. Venstre gik ind for en etapeløsning. Flertallet for en samlet løsning blev skabt ved, at Venstres Tage Jensen stemte for denne løsning. Det var godt at få hele forvaltningen samlet fra de tre forskellige placeringer i Farsø. Kulturforvaltningen var placeret under loftet i Nørregade med skrå vægge. Der var knebent med plads, når jeg skulle anviser bilag, bl.a. på 2 kg. fars til undervisningen i Strandby – det blev heldigvis ændret.

Kommunalbestyrelsesmøderne blev også holdt i Nørregade, med det særlige islæt, at mødet blev afbrudt ved 17 tiden, hvor der blev serveret kaffe og wienerbrød til medlemmerne og tilhørerne. Jeg fik i øvrigt mit behov for wienerbrød dækket, så der blev serveret ostemadder ved kulturudvalgsmøderne.

Erhvervsudviklingscentret blev også opført i denne periode. Det var et godt initiativ, men der var ikke enighed om det i kommunalbestyrelsen. Jeg havde nogle vældige diskussioner med Fransgaard, som så mange gange før og efter. Trods diskussioner og politisk uenigheder havde vi et godt samarbejde og nogle gode samtaler.

Jeg husker at efter et kommunalbestyrelsesmøde udtalte borgmester Nielsen-Man, at havde Fransgaard og jeg ikke været der, kunne mødet gennemføres på den halve tid.

Jeg blev medlem af Erhvervsudviklingscentrets bestyrelse, og her mødte jeg folk med visioner og ideer om udvikling og nye maskiner, som gav mig indsigt i mange ting. Centret blev opført med et stort EU tilskud. Centret måtte senere lukke, men er nu indrettet til produktion af køkkeninventar, og kommunen tabte ingen penge på projektet.

Vi fik også butikscentret, som er opført af en privat mand, og som er et stort aktiv i dag.

Ved valget i 1989 blev Bylisterne med 4 mandater, holdt uden for konstitueringen. De store partier havde ikke brug for vore stemmer. Jeg betragter den periode som de 4 mørke år. Jeg fik en plads i Teknisk udvalg.

Der skete kraftig rationalisering i forvaltningen, hvor der blev skåret 20 % af medarbejderstaben væk. Det var nok nødvendigt af hensyn til økonomien, vi var ikke helt enige, men uden indflydelse kunne vi kun sige – nå.

Men tingene kørte jo nogenlunde alligevel.

Jeg skiftede til Socialdemokratiet i perioden, som politisk stemte godt overens med min sociale holdning. Den væsentlige årsag var, at samarbejdet mellem Byisterne ikke fungerede. Jens Chr. Pedersen og jeg besluttede derfor at melde os ind i Socialdemokratiet. Vi blev godt modtaget og sad nu i en gruppe med 5 medlemmer og dermed også med større indflydelse.

Ved valget i 1993 blev jeg noget overraskende spidskandidat på den socialdemokratiske liste, trods det, at jeg kun havde været medlem nogle få måneder.

Konstitueringen viste, hvor let magt kan flyttes. Med 4 mandater var vi i stand til at danne forskellige flertal. Den position bevirkede, at vi fik standset planerne om at lægge Kulturudvalget og Socialudvalget sammen, samtidig med at vi fik 2 af 4 formandsposter, samt plads i Økonomiudvalget. Jeg blev formand for Teknisk udvalg og medlem af Økonomiudvalget. Det blev 4 gode år.

Vi fik kloakeret det meste af kommunen ved at sikre, at der var de nødvendige midler på budgettet. Vi fik vejene godt vedligeholdt over hele kommunen efter en plan. Jeg måtte dog stoppe vedligeholdelsen af Hesselvej til efter valget, da jeg boede ved denne vej.

Stenaldercentret kom op at stå med en fantastisk initiativrig leder, som virkelig forstod at formidle stenalderen. Problemet her var, at bevillingerne var for små – det er lettere at bevilge penge til asfalt end kultur.

Vi fik også opført en velfærdsbygning på lystbådehavnen i Hvalpsund som en foreløbig afslutning på havneprojektet.

Jeg stillede ikke op til valget i 1997. Jeg var blevet 60 år og været medlem i 16 år. Jeg synes, at man skal stoppe som 60 årig.

Jeg synes, der har været et godt samarbejde i kommunalbestyrelsen, selvfølgelig har der været enkelte skuffelser.

De sociale relationer har været gode, særligt takket være spisningen efter kommunalbestyrelsesmøderne. Kommunen betalte maden og medlemmerne drikkevarerne. Diskussionerne her kunne gå højt, men der blev ryddet op, og man kom til forståelse med uenighederne. Jeg mener, at pengene til spisningen var givet godt ud.